

Quan va ser l'última vegada que vas veure un teatre de titelles? Sempre els ocorren coses divertides que ens fan riure. El text següent està pensat per a representar-lo amb titelles.

Què deu passar perquè dos bons amics s'enfaden?
Creus que faran les paus després?

Un arbre genial

(Un sol que va caient a poc a poc. Després eixirà la lluna. Música.)

AGUSTÍ. Quin dia més bo que fa hui! Fa goig passejar pel camp! Si no fóra per... *(S'ajoca a agafar una cosa de terra.)* Però, què és això? *(Agafa un pinyol redó.)* Pareix una llavor de **carrasca**. I si la plantara? Sí, això faré! Crec que a casa tinc un test buit. *(Se'n va per on ha vingut. Torna a aparéixer amb un test gran ja preparat.)* Com pesa!, però és millor que tinga molta terra. *(Fa els moviments indicats per sembrar la llavor.)* Au!, ja està! *(S'espolsa les mans.)* Potser se'm farà una carrasca tan gran, tan gran, que arribarà a la lluna.

FIDEL. Hola, Agustí, què fas?

AGUSTÍ. Hola, Fidel, ja veus, faig de jardiner! He plantat una llavor de carrasca i ara em toca esperar.

FIDEL. L'has arruixada? *(Es lleva la gorreta i la deixa en terra.)*

AGUSTÍ. Oh, no!, ho havia oblidat! *(Se'n va.)*

FIDEL. Quin xic! Té el cap ple de pardals!

AGUSTÍ. *(Torna amb l'arruixadoretta. Arruixa la planta.)* I ara..., a esperar!

FIDEL. Bé, adéu, Agustí.

(FIDEL s'ha deixat la gorreta. AGUSTÍ canvia la planta de lloc i la ve a posar just damunt de la gorreta de FIDEL.)

AGUSTÍ. Ací estarà millor! Encara que si no arriba a ser per Fidel se m'oblida que l'havia d'arruixar. *(Decorat de vesprada, de baix a dalt.)* Quan el tinga ben gran, em faré una casa de pedra al costat i li posaré un gronxador i així, cada matí, quan isca el sol... rem, ram..., i cada nit quan isca la lluna... ran, ran..., però, ara que veig!, si ja és quasi de nit! Que de pressa passa el temps.

FIDEL. *(Per un cantó de l'escenari i passant per darrere de l'AGUSTÍ sense veure'l.)* Redimonis, la gorreta! Sempre vaig perdent-la. No sé com m'ho apanye, però és la tercera que perd aquesta setmana. Potser me l'hauré deixada per ací. *(Entropessa amb AGUSTÍ.)* Aiii!, m'has espantat! Però, què fas ací?

AGUSTÍ. Ja ho saps! Esperar que isca la meua carrasca!

FIDEL. Com? Esperar què...? Tu no estàs bé del cap! Ai, senyor, senyor!
Vols que t'explique com es planta un arbre?

AGUSTÍ. Fes el que vulgues, com que jo he d'estar ací...! Si vols fem tertúlia.

carrasca: alzina de fulla curta.

FIDEL. No, no, tu no has d'estar ací!

AGUSTÍ. En eixe cas, per a plantar un arbre he d'estar allà? Me'n vaig!

FIDEL. Vine, vine cap ací! Tu no te'n vas!

AGUSTÍ. En què quedem? Per a plantar la meua carrasca he d'estar ací o allà?

FIDEL. Però... tu no l'has plantada ja?

AGUSTÍ. Sí, ja fa una estona.

(S'han enfadat, però prompte comencen a parlar-se.)

AGUSTÍ. Escolta, Fidel, jo... és que...

FIDEL. Agustí, és que jo...

(Fan les paus.)

FIDEL. Vols que t'explique com es fa per a plantar una carrasca?

AGUSTÍ. Sí, per favor.

EMPAR DE LANUZA

Mitja dotzena. Tres i quatre

1 Contesta les preguntes següents.

- Qui són els dos protagonistes? Quina relació hi ha entre ells?
- On transcorre la història?
- En quins moments del dia transcorre? Com ho saps?

2 Els protagonistes són bastant despistats. Explica què oblidava cada un.

3 Ordena aquestes vinyetes en el quadern segons com passen en la història.

4 Explica què volia fer Agustí quan creixera l'arbre.

5 Per què s'enfaden Agustí i Fidel? Explica com fan les paus.

6 Escribeu en el quadern el significat de l'expressió *Té el cap ple de pardals*.

- Porta un barret decorat amb pardalets.
- Li agraden molt els ocells.
- És molt somiador i no veu la realitat.

7 Agustí desitjava que creixera el seu arbre. Conta algun esdeveniment feliç que hages desitjat amb molta força que passara. Què succeí al final?